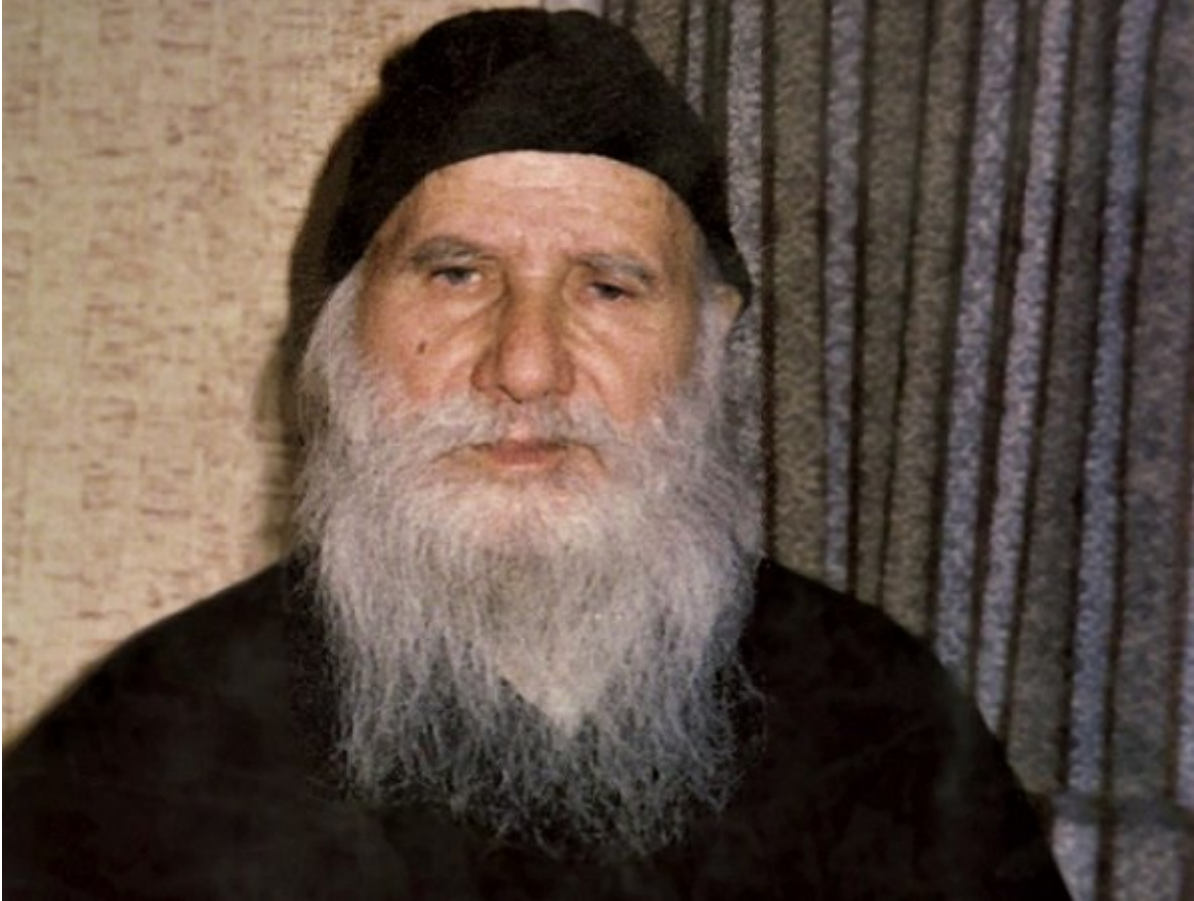
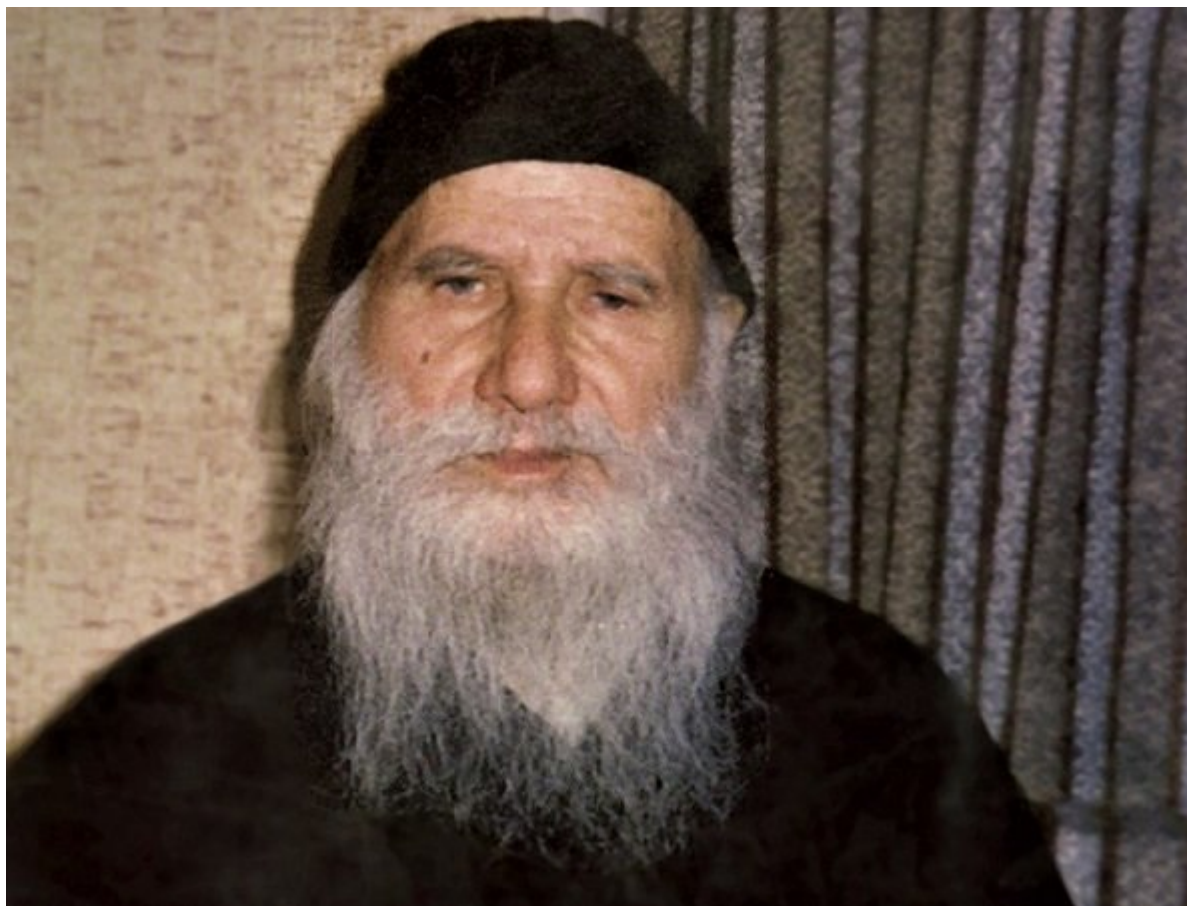

4 Οκτωβρίου 2020

Όσιος Πορφύριος: Όλο το μυστικό είναι η αγάπη, ο έρωτας με τον Χριστό!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης (1906-1991).

Ο Χριστός κάθεται έξω απ' τη θύρα της ψυχής μας και κρούει για να Του ανοίξουμε, μα δεν μπαίνει μέσα.

Δεν θέλει να εκβιάσει την ελευθερία, που ο ίδιος μας έχει δώσει.

Το λέει στην Αποκάλυψη: "Ϊδού έστηκα επί την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνης μου και ανοίξη την θύραν, και εισελεύσομαι προς αυτόν και δειπνήσω μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού".

Ο Χριστός είναι ευγενής. Στέκει έξω από τη θύρα της ψυχής μας και χτυπάει απαλά.

Αν του ανοίξουμε, θα έλθει μέσα μας και θα μας δώσει τα πάντα, τον εαυτό Του, μυστικά, αθόρυβα.

Τον Χριστό δεν θα μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε, αν Εκείνος δεν μας γνωρίσει.

Δεν μπορώ να τα εξηγήσω ακριβώς αυτά, είναι μυστήρια.

Ακούστε τον Απόστολο Παύλο: "Νυν δε γνόντες Θεόν, μάλλον δε γνωσθέντες υπό Θεού".

Ούτε μπορούμε να Τον αγαπήσουμε, αν ο ίδιος δεν μας αγαπήσει.

Ο Χριστός δεν θα μας αγαπήσει, άμα εμείς δεν είμαστε άξιοι για να μας αγαπήσει.

Για να μας αγαπήσει, πρέπει να βρει μέσα μας κάτι το ιδιαίτερο.

Θέλεις, ζητάεις, προσπαθείς, παρακαλείς, δεν παίρνεις όμως τίποτα.

Ετοιμάζεσαι να αποκτήσεις εκείνα που θέλει ο Χριστός, για να έλθει μέσα σου η Θεία Χάρις, αλλά δεν μπορεί να μπει, αν δεν υπάρχει εκείνο που πρέπει να έχει ο άνθρωπος.

Ποιο είναι αυτό; Είναι η ταπείνωση.

Αν δεν υπάρχει ταπείνωση, δεν μπορούμε τον Χριστό.

Ταπείνωση και ανιδιοτέλεια στη λατρεία του Θεού. “Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου”.

Κανείς να μη σας βλέπει, κανείς να μη καταλαβαίνει τις κινήσεις λατρείας σας προς το θείον.

Όλα αυτά κρυφά, μυστικά, σαν τους ασκητές.

Θυμάστε που σας έχω πει για το αηδονάκι; Μεσ στο δάσος κελαηδεί. Μεσ στη γη.

Να πεις πως κάποιος το ακούει, πως κάποιος το επαινεί; Κανείς.

Πόσο ωραίο κελάηδημα μεσ την ερημιά! Έχετε δει πως φουσκώνει ο λάρυγγάς του;

Έτσι γίνεται και μ’ αυτόν που ερωτεύεται τον Χριστό. Άμα αγαπάει «φουσκώνει ο λάρυγγας, παθαίνει, μαλλιάζει η γλώσσα».

Πιάνει μια σπηλιά, ένα λαγκάδι και ζει με τον Θεό μυστικά, «στεναγμοίς αλαλήτοις». Σημείο ότι ζει τον Θεό, «εν ω τα πάντα ζη και κινείται»· διότι» εν αυτώ γαρ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν».

Ε, όταν φτάσεις σε μία τέτοια ταπείνωση και εξαναγκάσεις τη Χάρι του Θεού να κατοικήσει μέσα σου, τότε τα κέρδισες όλα.

Όταν έχεις την ταπείνωση, όταν γίνεις αιχμάλωτος του Θεού, αιχμάλωτος με την καλή έννοια, δηλαδή δοχείο της Θείας Χάριτος, τότε μπορείς να πεις με τον Απόστολο Παύλο: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός».

Είναι πάρα πολύ εύκολο να πραγματοποιηθεί αυτό, να κάνουμε, δηλαδή, αυτά που

θέλει ο Θεός.

Όχι απλά εύκολο αλλά ευκολότατο. Αρκεί να κάνουμε το άνοιγμα.

Όταν κάνουμε το άνοιγμα για να δεχθούμε το θείον, γινόμαστε άξιοι του Θεού, για να εγκύψει μέσα μας ο Χριστός.

Και αν εγκύψει μέσα μας ο Χριστός, μας χαρίζει την ελευθερία.

Πού να βρεις λέξεις για αυτά τα μυστήρια!...

Όλο το μυστικό είναι η αγάπη, ο έρωτας με τον Χριστό.

Το δόσιμο στον κόσμο τον πνευματικό.

Ούτε μοναξιά νιώθει κανείς, ούτε τίποτα. Ζει μέσα σ' άλλον κόσμο.

Εκεί που η ψυχή χαίρεται, εκεί που ευφραίνεται, που ποτέ δε χορταίνει.

Από το βιβλίο Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου [νυν οσίου Πορφυρίου], "Βίος και Λόγοι", έκδοση Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής, Χανιά 2003.